

सन्धानं

सन्दिहः, त्रि, (सं + दी + चवश्च + णे + क्तः ।) बहः । इत्यमरः ॥
 सन्दिहः, स्त्री, (सं + दिह + क्तः ।) वार्ता । इति शब्दरत्नावली ॥ कथिते, त्रि ॥
 सन्दिष्टार्थः, पुं, (सन्दिष्टोऽर्थो यस्य ।) सन्देश-हरः । इति केचित् ॥
 सन्दिहानः, त्रि, (सं + दिह + शानच्) सन्दिहः । यथा, जटाधरः ।
 “सन्दिहानः सांशयिकः संशयापन्नमानसः ॥”
 सन्दी, स्त्री, खडा । यथा । निषद्या खटिका सन्दी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 सन्दीप्यः, पुं, मयूरशिखाह्वयः । इति शब्द-चन्द्रिका ॥
 सन्देशः, पुं, (सं + दिश + घञ्) संवादः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, मेघदूते । ७ । “सन्देशं मे हर धनपतिक्रीधविशेषितस्य गन्त्याते वसतिरलका नाम यक्षेयराणाम् ॥”) खनामख्यातमिष्टान्नविशेषश्च ॥
 सन्देशवाक्, [च्] स्त्री, (सन्देश एव वाक् ।) संवादः । तत्पर्यायः । वाचिकम् २ । इत्यमरः ॥
 सन्देशहरः, पुं, (हरतीति । ह + षच् । सन्देशस्य हरः ।) दूतः । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः । ३ । ६६ ।
 “तवैव सन्देशहरात् विशांपतिः ।
 शृणोति लोकेश । तथा विधीयताम् ॥”)
 सन्देशहारकः, पुं, (सन्देशं संग्रह इरतीति । ह + श्वल् ।) दूतः । इति हेमचन्द्रः ॥
 सन्देशः, पुं, (सं + दिह + घञ्) एकधर्मिक-विह्वलभावाभावप्रकारकं ज्ञानम् । इति सिद्धान्तसूत्रावली ॥ तत्पर्यायः । विचिकित्सा २ संशयः ३ हापरः ४ । इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ५७ । ११ ।
 “तान् समीक्ष्य ततः सर्वान् निर्विशेषाकृतौ न स्थितान् ।
 सन्देशादय वैदर्भी नाभ्यजानान्नलं नृपम् ॥”)
 सन्दीहः, पुं, (सं + दुह + घञ्) समूहः । इत्यमरः ॥ (यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ५८८ ।
 “स्तननूतनखलेखालम्बो तव घर्मविन्दुः सन्दीहः ।
 आभाति पट्टसूत्रे प्रविशन्निव मौक्तिक-प्रसरः ॥”)
 सन्दावः, पुं, (सं + दु + “समि युद्दुवः ।” ३।३। २३ । इति घञ् ।) पलायनम् । इत्यमरः ॥
 सन्धा, स्त्री, (सं + धा + षड्) स्थितिः । प्रतिज्ञा । इति मेदिनी ॥ (यथा, रघुः । १४ । ५२ ।
 “गङ्गां निपादाहृतनीविशेष-स्तार सन्धामिव सत्यसन्धः ॥”)
 सन्धानम् । इति शब्दरत्नावली ॥ सन्धा । यथा । सन्धा हिजमैवो पिष्टप्रसूः । इति भरतधृतवाचस्पतिः ॥
 सन्धानं, स्त्री, (सन्धीयते यदिति । सं + धा + श्वट्) मयसञ्जीकरणम् । इति नयनानन्दः ॥ तत्-

सन्धिः

पर्यायः । अभिवचः २ । इत्यमरः ॥ सन्धानो ३ सन्धिका ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ सन्धीयते सन्धानं वंशाङ्कुरफलादीन् बहुकालं सन्धाय, यत् क्रियते । इति भरतः ॥ सङ्घटनम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, कुमारः । ५ । २७ ।
 “सुखेन सा पद्मसुगन्धिना निशि प्रवेपमानाधरपद्मशोभिना ।
 तुषारहृष्टिचतपद्मसम्पदां सरोजसन्धानमिवाकरोदपाम् ॥”)
 काञ्चिकम् । इति हलायुधः ॥ मदिना । भव-दंशः । सौराष्ट्रम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 धनुषि बाणयोजनम् । यथा,
 “तदाशु कृतसन्धानं प्रतिसंहर शायकम् ।
 आर्त्तत्राणाय वः शस्त्रं न प्रहत्तुमनागसि ॥”
 इत्यभिज्ञानशकुन्तलायाम् १ अङ्कः ॥
 अन्वेषणम् । इति लोकप्रसिद्धम् ॥ (सन्धिः । यथा महाभारते । ५ । १० । ३३ ।
 “एवं कृते तु सन्धाने ह्यहः प्रमुदितोऽभवत् ।
 यत्तः समभवत्त्रापि शक्री हर्षसमन्वितः ॥”)
 सन्धधातीति । सं + धा + ल्युः । धारके, त्रि । यथा, सुश्रुते । १ । ४५ ।
 “मधु तु मधुरं कषायानुरसं * * * हृद्यं सन्धानं शोधनं रोपणमिति ॥”)
 सन्धानिका, स्त्री, (सन्धानमस्यस्या इति सन्धान + ठन् ।) स्वाद्यद्रव्यविशेषः । आचार इति भाषा । तत्कारणप्रकारको यथा । अपकाम-फलानि विंशतिः राजिका शरावपोद्देशिकभाग-मिता मरिचं तोलकघयं लवणं षट्तीलकं मेथिकादितीलकं जौरकं तोलकहयं हरिद्रा-तीलककं नागरमुस्तकमेकतीलकं कृष्णजौरकं तोलककं गृतौत्वा आम्भभिन्नं सकलद्रव्यं चूर्ण-यित्वा एकत्रौक्य्यात् आम्भन्तु दीर्घं हिम्वण्डं चतुष्खण्डं वा कृत्वा अष्टौ दूरीकृत्य तदभ्यन्तरे पूर्वाङ्गचूर्णं पूरयित्वा शलाकया विहाखण्ड-म्भवत् कुर्यात् । ततश्चैले निमज्जयेत् । इति पाकाराजेश्वरः ॥
 सन्धानितः, त्रि, सन्धानविशिष्टः । सङ्घटितः । सन्धानशब्दादितप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
 सन्धानिनी, स्त्री, गोष्ठहम् । इति केचित् ॥
 सन्धानी, स्त्री, (सन्धीयते यस्यामिति । सं + धा + ल्युट् । डीप् ।) कुप्यशाला । इति हेमचन्द्रः ॥
 सन्धानम् । इति शब्दरत्नावली ॥
 सन्धिः, पुं, (सन्धानमिति । सं + धा + क्तिः ।) राजादीनां पङ्गुणान्तर्गतगुणविशेषः । स तु स्वर्णादिदानेन बन्धुभिः प्रीत्युत्पादनात् मित्रो-करणम् । मेल इति ऐक्य इति च भाषा । तद्विवरणं यथा,—
 “पनबद्धो भवेत् सन्धिः स्वयं हीनस्तमाचरेत् ।
 मर्यादोलङ्घनं नास्ति यदि शत्रोरिति स्थितिः ॥
 मर्यादोलङ्घनं यत्र शत्रो संशयितं भवेत् ।
 न तं संशयितं कुर्यादित्युवाच हृहस्पतिः ॥
 बलवद्विद्विहीतः सन् नृपोऽनन्यप्रतिशयः ।

सन्धिः

आपन्नः सन्धिभावेन विदध्यात् कालयाप-
 नाम् ॥
 ये च देवेनोपहृता राष्ट्रं विषाच्च दुर्गतम् ।
 बहवो रिपवो येषां तेषां सन्धिविधीयते ॥
 दुर्मन्तो भिन्नमन्त्रश्च नौचधर्मरतश्च यः ।
 एतैः सन्धिं न कुर्वीत विशेषात् पूर्वपौडितैः ।
 सन्धिं हि तादृशैः कुर्वन् प्राणैरपि हि ह्यीयते ॥
 इति भोजराजकृतयुक्तिकल्पतरुः ॥ * ॥
 षोडशविधसन्धिर्यथा,—
 “बलौयसाभियुक्तसु नृपो नान्यप्रतिक्रियः ।
 आपन्नः सन्धिमन्त्रिच्छेत् कुर्वाणः कालयापनम्
 कपाल १ उपहारश्च २ सन्तानः ३ सङ्घत-४
 स्तथा ।
 उपन्यासः ५ प्रतीकारः ६ संयोगः ७ पुरुषा-
 न्तरः ८ ॥
 षट्दण्डर ९ आदिष्ट १० आत्मादिष्ट ११
 उपग्रहः १२ ।
 परिक्रय-१३ स्तथोच्छिन्न-१४ स्तथा च
 परभूषणः १५ ॥
 स्कन्धोपनियः १६ सन्धियश्च षोडशैते प्रकीर्त्तिताः
 इति षोडशकं प्राङ् सन्धिं सन्धिविचक्षणः ॥”
 तेषां लक्षणानि । यथा,—
 “कपालसन्धिविज्ञेयः केवलं समसन्धितः । १।
 सम्पूदानाङ्गवति य उपहारः स उच्यते ॥ २ ॥
 सन्तानसन्धिविज्ञेयो दारिकादानपूर्वकः । ३
 सङ्घतसु सङ्घतः सन्धिमैत्रीपूर्वं उदाहृतः ॥
 यावदायुःप्रमाणस्तु समानार्थप्रयोजनम् ।
 सम्पत्तौ वा विपत्तौ वा कारणैर्यो न भिद्यते ॥
 सङ्घतः सन्धिरवायं प्रकष्टत्वात् सुवर्णवत् ।
 तयान्यैः सन्धिकुशलैः काञ्चनः स उदाहृतः ॥ ४ ॥
 द्रव्यात्मा कार्यसिद्धिस्तु समुदिश्य क्रियेत यः ।
 स उपन्यासकुशलेरुपन्यास उदाहृतः ॥ ५ ॥
 मयास्योपकृतं पूर्वं मनाप्येष करिष्यति ।
 इति यः क्रियते सन्धिः प्रतीकारः स उच्यते ॥”
 अन्वच ।
 “उपकारं करोम्यस्य ममाप्येष करिष्यति ।
 अयञ्चापि प्रतीकारो रामसुग्रीवयोरिव ॥ ६ ॥
 एकार्थं सम्यगुद्दिश्य क्रियां यत्र हि गच्छति ।
 समं हि तत्प्रमाणेन स च संयोग उच्यते ॥ ७ ॥
 प्रावयोर्यार्थमुख्यं स्तु मदर्थः साध्यतामिति ।
 यस्मिन् पणस्तु क्रियते स सन्धिः पुरुषान्तरः ॥ ८ ॥
 त्वयंकेन मदीयोऽर्थः संप्रसाध्यस्वसाविति ।
 यत्र शत्रुः पणं कुर्यात् सोऽदृष्टपुरुषः स्मृतः ॥ ९ ॥
 यत्र भूयस्कदेशेन पणेन रिपुर्वर्जितः ।
 सन्धीयते सन्धिविज्ञिः स चादिष्ट उदाहृतः ॥ १० ॥
 स्वसन्धेन तु सन्धानमात्मादिष्ट उदाहृतः । ११ ॥
 क्रियते प्राणरक्षायं सर्वं दानादुपग्रहः ॥ १२ ॥
 कोपाग्नेनाहंकोपेण सर्वं कोपेण वा पुनः ।
 शिष्टस्य प्रतिरक्षार्थं परिक्रय उदाहृतः ॥ १३ ॥
 भुवां सारवतीनास्तु दानादुच्छिन्न उच्यते । १४ ॥
 भूम्युत्पलदानेन सर्वेषु परभूषणः ॥ १५ ॥
 प्रतिच्छिन्नं फलं यत्र प्रतिस्कन्धेन दीयते ।